

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1528

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

2067

C O D I C E S

2068

easdem sacras functiones. Incipit: *Ad fructus uberes, quos in agro dominico &c.* Nullis notis chronologicis munitum; sed extat inter *Privilegia cit. n. 68.* datum apud urbem ueterem. IIII. *Idus Januarii* pontificatus anno primo, id est, 1282.

VIII. fol. 94. p. 2. Gravamina *Praelatorum Franciae* contra supra dicta *Mendicantium Privilegia*. Initium: *Occasione priuilegij huius inter prelatos et religiosos predicos utriusque ordinis super tribus altercatio est exorta &c.* Tria haec sunt, quod *Mendicantes* adserant, licere sibi praedicare non tantum sine venia *Episcoporum*, sed etiam iis invitatis; dein posse se absolvere etiam in *Casibus Pontifici reservatis*; deinde homines apud se de peccatis confessos non teneri de iisdem apud *Parochianos Presbyteros* confiteri. Ex decursu patet Gravamina haec delata esse ad *Nicolaum IV.* qui an. 1288. electus fuit, idque ex Decreto Concilii *Remensis* anno praeced. celebrati, quod habes T. XIV. *Collect. Concil. edit. Venetae col.* 1077. Ab hoc vero, qui ipse ex *Ordine Min.* adsumptus fuisset, rem in medio relictam queritur *Egaff. Bul. Suprac.* T. III. p. 507. qui pluribus bella isthaec nullos habitura triumphos perficitur, quin tamen Scriptum praesens inferat, quod ineditum putem.

In Codicis theca anteriore legitur: *Ex bethlemiticis, id est, ex Codicibus olim ad Ecclesiam*

Pragenam dictam Bethlebem, in qua *Job. Hussus* ad concionem dixerat, pertinentibus. Folio praevio alia manus adscripsit: *Habui dono a Mystopolo (Administratore Archiepiscopatus pro Utraquistis) 24 aprilis 57. pragæ.* Thecae demum posticae locus quidam *Augustini bohemice redditus adhaeret.*

DXLV.

Codex membraneus lat. Sec. 316
XIV. Folior. 20. f. per duas columnas probe exaratus, rubricis distinctus, olimque ad *Pragense Caroli IV. Collegium* pertinens Primo inscribitur: *Iste liber tractat de periculis que euenient circa finem mundi.* Et mox rubro: *Tractatus breuis de periculis novissimorum temporum ex scripturis diuinis exceptus.* Initium Prologi: *Ecce uidentes clamabunt foris &c. Guilelmi de S. Amore τε Μισουραχ Opus,* in XIV. Capita distinctum, Codd. pluribus indicatum, et inter Ejus *Reliqua* an. 1632. facta *Constantiae nomine* p. 17. 4. impressum. Caput ult. nobis ita finitur: *Illic ergo predicatores qui procurant amicicias huius seculi non sunt ueiri apostoli sed pseudo et maledicuntur a deo et ibesu christo domino nostro per infinita secula seculorum Amen.* Pro quo *Edita integrum paginam ultra excurrunt.* Verum nobis prolixus *Augustini* locus: *Sunt quidam in ecclesia christi qui volunt esse humiles sine despectu — omni ueritate carentes,*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1528

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

2069

P O L E M I C I

2070

*tes, adtextus est, quem Edita
ignorant, et sub illo: Explicit
liber siue tractatus de periculis.*

DXLVI.

166 Codex chartaceus lat. Sec. XV. Folior. 365. f. per duas columnas calamo currente scriptus sequentia complectitur. I. Riccardi Fitzralph, seu Fitzrauf, id est Radulphi filii, Archiepiscopi Armachani et Primatis Hiberniae Avenione, quo a FF. Mendicantibus citatus fuerat, a. 1360. demortui Libros XIX. de Erroribus Armenorum, seu, ut ipse in Praef. appellari voluit, de Quaestibn Armenorum. Praefatio haec nobis fine titulo incipit: *Reuerendis in christo Patribus Nersy archiepiscopo manasgerdensi, ac fratri iobanni electo Clacensi maioris armenie Richardus radulphi archiepiscopus Ardmachanus primas hybernie per gratiam fitire iustitiam &c.* Narratur porro eos veritatis inquirendae studio Romam delatos frequenter cum Richardo contulisse, et tandem orasse, ut responsa sua scripto confignaret. Confignavit vero in modum Dialogi, Johanne quaestiones proponente, se vero easdem solvente. Praefationem excipit Conspectus operis, tum L. I. C. 1. sic orditur: *Johannes. Quia ex literali sensu scripture sacre intendis in hoc opere tractare &c.* In fine L. XIX. et ultimi adnexus est Index Capp. omnium Librorum, qui non ha-

Denis Codd. Theol. V. I. P. II.

betur in editione Operis hujus Parisiis per Job. Petit curante Johanne Sudoris 1511. f. aequem mendosa, ut est Codex noster. Ceterum Quaestibn harum mentionem nec in Clem. Galani Conciliatione Eccl. Armenae cum Romana, Romae 1650. f. invenio, nec in Job. Sim. Assemani Biblioth. Orient. Clem. Vatic. ibid. 1719. f. qui tamen loci Manangerd T. II. p. 299. et 378. meminit.

II. fol. 211. Johannis Parisiensis O. P. qui in Ms. modo Qui dort, modo Surdus vel de Soardis cognominatur, a Quetiffo autem in Scriptt. Ord. Praed. T. I. p. 500. ab alio Johanne Pungente asinum sive Poin-l'asne itidem Parisiensi distinguitur, obique Burdigalae in Romana Curia, quo ob absconam suam de modo existentiae Christi in Eucharistia sententiam evocatus fuerat, anno 1304. Determinatio quaestionis, utrum Parochiani Mendicantibus rite de peccatis confessi, eadem Curatis suis repetere teneantur. Incipit sine titulo: *Anno domini 1304. questum fuit utrum constitutio domini pape de confessionibus audiendis &c.* Finit: *cum non teneatur confiteri nisi proprio sacerdoti id est habenti potestatem.* Clausula: *Explicit questio disputata parisius per fratrem Jo. parisensem doctorem predictorum. Quetifus l. cit. hanc Determinationem commemorans subdit: Quem Tractatum prelo edi esset in votis. Notae vero sunt*

I i i